

Skam

Välkomna i Herrens namn. Jag kommer med välsignelser till er, mina vänner, till var och en av er och till alla era nära och kära.

När vi andas observerar människor kan vi se er stora brist på andlig näring. Era kroppar får näring, likaså ert intellekt och även er emotionella natur – även om den senare inte alltid med den bästa tänkbara födan. Men när det kommer till den andliga näringen svälter de flesta människor ut sig. Det råder en stor förvirring kring vad andlig näring egentligen innebär. Det innebär inte bara att läsa, lyssna eller lära sig om andliga sanningar eller lagar, om Gud och hans skapelse. Det behöver inte ens innebära bön och meditation som, om det görs på rätt sätt, naturligtvis också är en mycket viktig del av den andliga näringen. Den viktigaste substansen i den andliga födan är emellertid den egna utvecklingen. Ditt innersta jag, din gudomliga gnista, ropar ständigt efter denna föda, men ditt medvetna väsen vägrar att höra ropet. När du är ledsen eller deprimerad, när du är missnöjd med ditt liv, oavsett om det är av faktiska och rationella anledningar eller inte, är det alltid på grund av att din ande är utsvulten. Bara den som tar del av denna mycket viktiga föda – andlig utveckling – kan vara lycklig och uppfylld. För det finns ingen levande människa som inte har möjlighet att bli lycklig. Det ligger i era händer, mina vänner. Ni vänder er dock så ofta åt fel håll; ni söker lyckan i fel riktning; ni skyller på andra för era motgångar; ni skyller på ödet, ni skyller på Gud; ni skyller på den påstådda orättvisan i världen. Men ni tar inte det enda och möjliga steget som leder till en uppfyllelse genom en djup känsla av att ha levt ditt liv som din Skapare hade tänkt för dig i just den här inkarnationen. Det varierar förstås för varje individ, eftersom alla inte måste uppfylla en inkarnation på samma sätt. Samma arbete eller ansträngning förväntas inte av alla. Men det viktiga som ni bör ha i åtanke, mina vänner, är att om man inte är helt lycklig trots tillfälliga yttre svårigheter, har man förnekat sin ande en del av den näring som den törstar efter – mest troligen det rätta sättet att utveckla och få insikt i sig själv. Alla som hör eller läser dessa ord har tillräckliga medel för att förvärva den här födan.

I mina tidigare föredrag har jag nämnt flera inställningar i den mänskliga själen som är vad man skulle kunna kalla gudsförmörkande. Förra gången förklarade jag att högmod, egenvilja och rädsla ligger bakom alla brister och är ansvariga för alla olyckliga tillstånd och all osanning som finns i den mänskliga själen. För att fortsätta den här serien föredrag om egen utveckling, ska jag i kväll diskutera ett nytt ämne: skam.

Det finns skam av ett riktigt och felaktigt slag. Rätt slags skam består i sann ånger. Utan denna slags skam skulle det inte finnas några incitament för den egna utvecklingen. Utan den skulle ingen någonsin gå igenom den ädla kampen, mina vänner, mot sitt lägre jag; ingen skulle ta reningens väg om inte denna skam fanns inombords. Sann ånger är därför något konstruktivt och mycket positivt. Men det finns också skam av det felaktiga slaget. Människor blandar så ofta samman dessa två slags skam att jag nu vill ägna en del av vår tid tillsammans för det här ämnet.

Vad är skam av det felaktiga slaget? Vi skulle kunna kalla det för ett skuldkomplex som, givetvis, är helt och hållet destruktivt och negativt. Vad säger egentligen dina känslor – även om du säkert inte medvetet tänker så – när du har skam av det felaktiga slaget? De säger: ”Jag är hopplöst dålig och det finns ingenting som kan göras åt det”. Med den inställningen vältrar du dig inte bara självömkan, utan du uttrycker en tröghet som hindrar dig från att aktivt arbeta på att undanröja det som felar inom dig. Den här inställningen blir dessutom mer och mer orimlig och orättvis, för du kräver och förväntar dig respekt och kärlek från andra även om du inte respekterar och älskar dig själv. Märk väl, detta är inte på grund av dina tillkortakommanden. I de djupaste områdena av ditt väsen kan du inte respektera dig själv på grund av den felaktiga inställningen, skammen av det felaktiga slaget som gör dig passiv där du borde vara aktiv.

Du befinner dig därmed i en ond cirkel: Ju mer du förnekar dig upplevelsen av den konstruktiva skammen som skulle göra att du lyfter dig och arbetar med dig själv med realistisk självinsikt – grunden för egen utveckling – desto mer föraktar du dig själv. Ju mer du gör det, desto mer behöver du kräva kärlek och respekt från andra för att kompensera bristen på självaktning. Din blinda, omedvetna och omogna sida tror att om du får tillräckligt med uppskattning från andra, kommer detta att kompensera för bristen på den självaktning som du aldrig riktigt kan äga om du inte uppfyller de grundläggande andliga lagarna i din egen själ och om du inte gör maximalt av vad som kan förväntas av dig i din egen utveckling i överensstämmelse med din övergripande andliga utveckling.

Jag vet, mina vänner, att ingen tänker dessa tankar medvetet, men om ni skulle undersöka era känslor, granska deras krav i fråga om vad de egentligen betyder och uttrycker, är detta vad ni skulle finna. Kom ihåg – och detta är mycket viktigt – er bristande självaktning beror inte på era brister, svagheter, tillkortakommanden och synder – oavsett vilka de kan vara – utan den beror på fel slags skam. I den stund som den felaktiga skammen byts ut mot den rätta, kan jag lova er att i åtgärden som föranleder den här förändringen, kommer du att utveckla en sann och berättigad självaktning långt innan bristerna i dig har försvunnit. Man behöver inte vara fullkomlig för att respektera sig själv. Allt du behöver göra är att inta en realistisk och konstruktiv inställning till dina ofullkomligheter. Ju mer din självaktning upprättas, desto mindre kommer du att sukta efter

andras respekt, för då vilar du tryggt i dig själv. Och detta kommer att förändra din inre inställning och din utstrålning så att du kommer ha en annorlunda effekt på andra; detta gör det så mycket lättare för människor runt omkring dig att faktiskt ge dig den kärlek och respekt du önskade från början.

Kanske har ni inte tänkt på att fel slags skam kommer från högmod och främjar högmod ännu mer. Detta kan först låta paradoxalt. Låt mig förklara det så här: Ditt lägre jag med alla dess tillkortakommanden är en faktor att räkna med om du inte vill fly från din nuvarande verklighet. Ju mer du försöker fly från livets fakta, desto sjukare måste din själ bli. Genom att hysa fel slags skam, flyr du i själva verket från verkligheten, för vad dina känslor uttrycker är att du inte accepterar dig själv som du verkligen är. När du är hopplöst förtvivlad över din naturs lägre sida, har du inte accepterat dig själv som du är. Det innebär att du saknar ödmjukheten att modigt se och möta allting inom dig – och detta är högmod.

Låt mig återigen understryka: Intellectuellt vet ni att ni är ofullkomliga, men känslomässigt gör ni inte det. Ofta finns det ett brett glapp mellan vad ni medvetet vet och tänker och vad era känslor hävdar och begär. Det är inte alls så svårt att göra känslor medvetna om man bara är villig att göra sig besväret att översätta dem till koncisa tankar, men det krävs lite ansträngning. Dina känslor hävdar en fullkomlighet innan den fullkomligheten kan bli din. Du placerar dig högre än vad dina ansträngningar hittills skulle kunna ge grund för. Samtidigt vet du, eller åtminstone känner, att du inte är där ännu. I stället för att medvetet vidkänna detta faktum och sakta arbeta dig upp dithän där du vill befina dig, blir du arg på världen och på dig själv för att vara vad du är och vägrar att göra den inre ansträngningen för att bli vad du vill vara. Fel slags skam innebär alltså högmod, lättja, orättvisa och att man flyr från sin nuvarande verklighet. Det är detta som gör att ni känner er skyldiga, mina vänner, och inte de faktiska bristerna som ni kan ha. Dessa skulle aldrig få er att känna er skyldiga, förutsatt att man anammar rätt slags skam där du ödmjukt accepterar dig själv som du för närvarande är, inte flyr från din verklighet och således bygger därifrån – långsamt, steg för steg. Detta är det enda realistiska och konstruktiva sättet att förändras och utvecklas.

Den felaktiga inställningen medför dock ytterligare faror. På grund av högmodet och behovet av respekt och kärlek från andra, börjar du dra dig tillbaka från vad du verkligen tänker och känner om dig själv och döljer det bakom en mur, så att säga. Du vågar inte stå upp för vem du verkligen är, då dina känslor säger att om du skulle vara dig själv, skulle du bli föraktad. Som jag tidigare sa, ju mer du saknar självaktning, desto viktigare blir andras respekt för dig. Du skapar således en mask. På vissa subtila sätt blir du falsk. Och detta i sin tur gör dig ännu mer förtvivlad och du föraktar dig själv ännu mer. Den onda cirkeln fortsätter med full kraft och bär dig djupare in i känslomässiga konflikter tills du utvecklar modet och ödmjukheten att bryta den. Jag ber er, förväxla inte att stå upp för vem du verkligen är, vilket inbegriper ditt lägre jag, med att ge efter

för ditt lägre jags impulser i handling. Det finns en väsentlig skillnad mellan detta och att enkelt erkänna och acceptera vad man är utan att bygga upp en annan personlighet för omvärlden för att verka bättre. Ofta upprättas ett falskt ”verkligt jag” av just de skäl som här förklaras.

Så länge du känner dig ledsen, bitter, trotsig eller disharmonisk på något sätt när du stöter på dina brister, har du ännu inte accepterat dig själv som du är. Återigen måste medelvägen eftersträvas. Att acceptera innebär inte att vilja bli kvar i ett ofullkomligt tillstånd. Det innebär att man först behöver lära sig att acceptera sitt ofullkomliga tillstånd. Du bör också ta reda på huruvida du vill bli kärt hållen för dina brister som en kompensation för din inbillade oförmåga att förändra dig och därmed börja hålla dig själv kär. När du har medvetandegjort sådana och andra orimliga känslor, blir det lätt att styra in dem i rätt kanaler.

När du är förmögen att verkligen och sant acceptera dig själv som du är, när du inte önskar framstå som bättre än du är, har den grundläggande förutsättningen för att vara på denna väg uppfyllts, mina vänner. Innan dess beträder man den ännu inte, utan befinner sig bara i ett förberedelsestillstånd för att gå in i porten som leder till den. Så länge som skam av det felaktiga slaget finns inom dig, kan du med andra ord inte komma vidare på denna väg; den behöver bytas ut mot skammen av det rätta slaget.

Fel slags skam skapar ett sinnestillstånd som inte bara är synnerligen osunt, som jag just angav huvuddragen för, utan den får dig att känna dig mer och mer ensam. När du känner dig ensam och inte förstådd, inse att omständigheten som jag beskrev ovan åtminstone i någon grad måste vara ansvarig för det och inte andras brist på kärlek och förståelse. Oavsett hur oförmögna att älska människorna runt omkring dig kan vara, skulle du aldrig känna dig ensam om inte den här felaktiga inställningen på något sätt fanns inom dig. Sök alltså inte en lösning utifrån, utan vänd dig inåt och titta på dig själv ur denna synvinkel.

Du, vem du än är, kanske skäms för något. Huruvida det är stort eller litet, allvarligt eller oviktigt, är inte poängen. Du täcker över det, du döljer det; du tycks inte ha något att skämmas över. Detta är muren som separerar dig från andra. Men på detta sätt kan du aldrig vara säker på att du verkligen är älskad och uppskattad. För den lilla rösten inom dig fortsätter säga: ”Om de bara visste hur jag verkligen är och vad jag har gjort, skulle de inte älska mig.” Detta gör att du känner dig ensam, lidande och kall. Du tror att all den tillgivenhet som ges till dig är avsedd för den du ser ut att vara och inte för den du verkligen är. Givetvis är man osäker och ensam i det här tillståndet. Men endast du kan ändra det – ingen annan.

Det blir lätt för er att se att det enda botemedlet för detta bestående ensamma och osäkra tillstånd där självföraktet växer, är just det steg som tycks vara svårast för er, nämligen att bryta ner

skammen och stå upp för vad man verkligen är. Ju mer man försöker det andra sättet, det subtila bedrägeriets sätt, desto djupare blir dilemmat. Ni har sett det. Det är alltså upp till dig att ta det modiga steget att bli dig själv och vinna en sann trygghet och dina vänners sanna uppskattning. De som är andligt utvecklade och förmögna att älska kommer utan tvivel inte att älska dig mindre, helt tvärtom. Och de som är omogna och därför oförmögna att älska kommer inte att dra tillbaka sin kärlek från dig, eftersom de aldrig riktigt gav den och du ägde den heller aldrig riktigt. Sådana människor befinner sig på precis samma plats som du befinner dig i nu: de hungrar efter tillgivenhet, respekt och kärlek för att mildra sin egen bristande självaktning, som saknas på grund av att de inte heller har modet att vara sig själva. Deras slags kärlek var en illusion från början. Det enda sättet att bygga en säker grund att stå på är alltså att upphöra med förespeglningarna som du mödosamt har odlat hela ditt liv. Detta tycks vara ett svårt steg i början, mina vänner.

Jag vill återigen understryka att ni inte förväntas berätta era hemligheter för alla ni möter. Välj rätt person att öppna dig för; välj den som kan hjälpa dig. Välj sedan de människor som står dig riktigt nära och de som känner dig som du verkligen är. Annars kan du aldrig vara dig själv. Det är inte en fråga om vad du säger, utan snarare om vad du känner; en fråga om din inre inställning. För att rikta om dina känslor från fel slags skam till rätt slags skam, är allt du behöver göra att gräva i dina känslor och, som jag så ofta säger, översätta dem till klara, koncisa tankar. Då, när du kan se orimligheten i den omogna sidan av din själ, kan du anpassa dem på nytt. Först när du gör det, kan du ta nästa steg. Först då kommer du att ha trygghet och självaktning. För så länge du gömmer dig bakom en mur av falskhet, måste du förakta dig själv – mycket mer än en av dina bröder eller systrar som kanske har många fler svagheter, men som har modet att leva utan förespeglingar och agera i överensstämmelse med det verkliga jaget. Det är inte hur bra du är eller hur många svagheter du fortfarande har som avgör din självaktning. Självaktning – och som ett resultat av den även andras aktning – kan endast mätas genom hur sann du är mot dig själv eller hur mycket du bedrar och flyr från dig själv eller hur mycket du gömmer dig bakom en mur av förespeglingar. Denna mur av förespeglingar är inte något som lätt känns igen från utsidan. Den är något subtilt i det inre som bara du själv kan upptäcka genom att pröva och utforska dina känslor och deras innebörd.

Sann ånger i positiv bemärkelse innebär att helt enkelt göra en översyn av jaget och acceptera dess svagheter i sitt nuvarande tillstånd med den djupa önskan om att förändras. Samtidigt behöver du bekräfta att förändringen endast kan äga rum genom att du gång på gång erkänner de djupt ingrodda bristerna och jämför de felaktiga reaktionerna med det ideala tillståndet. Du lär dig på så sätt ödmjukhet.

I den stund som du inte önskar framstå som bättre eller mer än vad du är, inte ens i dina egna ögon, har du tagit dig ner från den höga plats där du har placerat dig själv. Återbyggandet kan

börja först när du har rivit ner den falska byggnaden. Om du har modet att snubbla tusen gånger över samma brister och alltid lyfta upp dig för att försöka igen, då betalar du Gud skulden som du är skyldig honom. Då är du värdig hans nåd; då är du verkligen på väg. Du kan då göra dig av med högmod och falskhet långt innan du är fullkomlig i alla detaljer i din personlighet. Du närmar dig därmed fullkomligheten mycket snabbare än du tror, trots vissa envisa tillkortakommanden som dröjer sig kvar. På detta sätt kommer du att vinna. Men om du varje gång efter att har snubblat på nytt över samma brist blir så förtvivlad att du föraktar dig själv, vill ge upp och betraktar självacceptans som meningslöst, då har du skammen av det destruktiva och försvagande slaget som aldrig kommer att leda dig någonstans. För så länge som du förtvivlar så lätt, finns det alltför mycket högmod i dig och den läkande, botande handlingen att kunna observera dina egna svagheter i det sanna ljuset av vad de är, där du varken överdriver eller förminskar dem, kan då inte ha någon verkan på din själ.

Mina vänner, misströsta alltså inte om ni under en rätt så lång period inte har någon framgång i att övervinna era svagheter. Kanske ni nu förstår att här har ni ett ypperligt botemedel för att avhjälpa något som är ännu viktigare än den faktiska svagheten som behandlas. Du lär dig rätt slags skam och självacceptans, vilket bringar ödmjukhet, övervinner högmod och visar dig hur man lever i sin egen verklighet. Om ni på kort tid skulle bli mycket framgångsrika i att övervinna era individuella brister, skulle det kunna stärka ert högmod ännu mer och högmod är skadligare än många andra brister. Bortsett från detta, bristerna som ni brottas med har ofta varit ingrodda hos er under många inkarnationer och ni kan således inte förvänta er att bli av med dem inom några år. Om du dock är förmögen att möta dessa svagheter, om du bemöter dem med öppna ögon och en sund inställning och lär dig även medan du fortfarande snubblar över dem, om du har ödmjukheten att möta dig själv i vetskap om var du egentligen hör hemma – inte för lågt, inte heller för högt – även om du fortfarande är ofullkomlig, då läggs grunden för en mycket sund och normal inre inställning.

Begrunda och meditera över detta, mina vänner. Det räcker inte att bara höra eller läsa mina ord en gång, för detta kommer inte att vara den slags andlig föda som hjälper dig att upptäcka var dina känslor fortfarande avviker från det ideala tillståndet. Hitta ekot inom dig för att styra dig i din dagliga strävan och i ditt dagliga andliga arbete. När du gör det, ger du dig den föda som din ande behöver.

Kanske ni nu börjar ana varför det är så nödvändigt att kunna tala öppet om sig själv med en kvalificerad person och sedan med människorna som du står riktigt nära. För så länge du håller saker dolda inom dig, blir allting oproportionerligt. Du kan överdriva en sak och underskatta en annan. Men en person som inte är bunden till dina problem och din inre kamp kan se saker i rätt ljus. Det finns, som jag ofta har sagt i privata sessioner, en andlig lag som gäller lika för

psykoanalys och bekännelse. Det är lagen om broderskap. I den stund som du öppnar dig för en annan person, riskerar du en ödmjuk handling. I den stunden med den personen vill du inte framstå som mer fullkomlig än du är. Detta är en av de mest skadliga mänskliga tendenserna, mina vänner. När du visar dig som du är för en viss person, kommer du omedelbart att känna lättningen som din ande har ropat efter, även om den personen inte ger dig ett enda råd.

Din ande lider när du agerar på ett sätt som går emot dess lagar. Och du känner dig plötsligt bättre när du ödmjukt kan uppenbara dig själv. Lagen om broderskap är verksam. Någoting inom dig säger: ”I denna stund vill jag inte framstå som bättre än jag är. Jag vill visa mig som jag är; jag strävar inte efter respekt och kärlek som jag inte riktigt tror tillfaller mig på grund av sakerna jag skäms för.” Du har dock fel även i detta, för kärlek och respekt tillfaller varje levande varelse. I det förvrängda perspektivet lider du av ensamheten och du fortsätter att låtsas på vissa subtila sätt. Fel slags skam bryter även mot lagen om broderskap. Ni kan således återigen se hur varje inre känsla kan vara riktig när den kommer från gudsjaget. Samma känslor kan emellertid förvrängas av luciferiska krafter. Så är det också med skam.

Så jag säger till er, mina vänner, när du verkligen och sant har en önskan om att utvecklas längs denna väg, kommer du vid en viss tidpunkt att hitta vägledning. Du blir nästan intryckt i ett hörn där du kommer att öppna dig för din egen frälsning. Du äger förstås alltid din fria vilja och detta kommer vi andas hela tiden att respektera och aldrig kränka, även om vi vet vad som kan verka så svårt för dig att uttrycka. Men du måste ta initiativet. Vi kommer inte att göra det åt dig. Du är därför alltid fri att vägra och dra dig in djupare i hörnet och harnas över att du knuffas in i den riktningen. Men du kan också ta tillfället i akt och kliva ut ur ditt gömställe, öppna dina ögon och se att häri ligger din frälsning. Det är upp till dig.

När vägledning visar sig i form av en obehaglig prövning, kan du inte fullt ut förstå vad som händer. Den finns dock där för att hjälpa dig att göra vad som är nödvändigt. Att öppna din personlighet på ett sådant sätt är läkande. Ni tänker på dessa upplevelser som svårigheter. När ni väl förstår varför de är nödvändiga, kommer ni dock att upphöra att se dem på det sättet. Ni är som barn; ni vet inte vad som är bra för er. Och Guds hjälpare som ständigt finns runt omkring er – särskilt den som är villig att ta den här reningsvägen – kan vägleda och inspirera människor att skapa situationer som erbjuder er möjligheten. Men ni behöver med er fria vilja bestämma om ni vill lära av dem eller inte. Ni kan antingen öppna ögonen för situationens innebörd eller så kan ni undfly frågan och vägra att känna igen kallelsen, för det är en kallelse! Bestäm er, mina vänner. Vill du ta modet i dina egna händer eller tror du att du kan göra framsteg på den här vägen utan att samla modet att följa kallelsen?

Jag kan lova er en sak. Efter att du har fattat beslutet att ta den här vägen, kommer du redan att

känna en försmak av den andliga pånyttfödelse som förr eller senare måste komma när en viss fas har uppnåtts. Ju större ansträngning och synbarlig svårighet att känna igen kallelsen och följa den, desto större lättnad, desto större seger, desto större lycka, desto större självaktning och desto större inre glädje och frid kommer du att känna när prövningen är över och du fullt ut har förstått hur man ska gå vidare därifrån. Detta, mina vänner, ber jag er att verkligen komma ihåg. Välj inte att glömma bort dessa ord och i hemlighet tänka att om du lyckas undgå problemet, kommer situationen att upphöra att existera. Läs mina ord varje dag närhelst du står inför ett sådant beslut.

Vi ägnar oss inte enbart åt vad ni medvetet vet och döljer. Detta är förhållandevis lätt. När förmågan att avslöja medvetet dolda tankar och känslor väl finns, behöver ni med vår hjälp försöka finna vilka omedvetna strömmar som ligger bakom dem. Detta är då det arbete som ska utföras. Du kan förstås inte göra det ensam och du kan inte göra det om du inte har uppvisat modet att ta fram det du vet i ljuset. De flesta människor bär dolda omedvetna faktorer lika aktivt som de medvetna. Dessa är lite mer komplicerade att finna. Den första förutsättningen är att vara tillräckligt fri och öppen för att kunna prata om allting som rör din person. Du kan aldrig nå de dolda motiven, strömmarna och känslorna utan det.

Om du uppfyller de nödvändiga förutsättningarna, kommer hjälp att ges till dig – detta kan ni vara säkra på. Hjälpen som du behöver är Guds nåd. Utan den kan du inte nå dina omedvetna och envist dolda skamkänslor som blockerar vägen. Men om du väntar på Guds nåd i trots och ilska där du säger till dig själv: ”Varför kan jag inte få den? Varför någon annan och inte jag? Jag har lidit så mycket. Jag har rätt till den nu, jag har försökt så mycket”, då förlänger du tiden tills nåden inträder, eftersom din inställning inte är ödmjuk. Du tar själv på dig att bedöma och du kan inte bedöma. Du har ingen möjlighet att bedöma hur mycket du har lidit och när nåden är berättigad och hur mycket du har försökt, särskilt inte i jämförelse med andra. Du saknar något att jämföra med; du saknar även fullständig självinsikt, för så länge du inte kan gräva i det som ditt omedvetna döljer, känner du inte dig själv. Och hur kan du våga bedöma och jämföra när du inte ens känner dig själv?

När ni vårdar en anda av sann ödmjukhet och tålmod, då, mina kära vänner, kommer nåden att vara mycket närmare. Om ni har svårigheter, försök att koncentrera er på detta. Om du inte kan komma vidare, även om du arbetar och gör ditt bästa – och många kommer inte vidare för att de inte arbetar så som de skulle kunna göra, så det beror inte på bristen på nåd – och om det finns blockeringar som du inte tycks kunna tränga igenom, fråga dig själv: ”Hur ödmjuk är min inställning?” Ge näring åt dessa ord i stället för att vända er bort från Gud i den stund saker blir svåra för er. Detta är mitt råd till mina käraste, älskade vänner.

Jag skulle vilja diskutera ytterligare ett ämne innan vi övergår till era frågor. Jag har redan nämnt att ni skäms för era brister. De flesta av dem önskar ni att ni inte hade. Det finns dock även en annan kategori och det kommer att bli viktigt att se på era brister utifrån denna nya synvinkel, nämligen att ni har vissa brister som ni är kära i. Detta förklarar varför ni inte kan komma framåt i er utveckling i ett visst hänseende. Det erkänns inte, men ni är i själva verket ganska stolta över vissa av era brister. Så länge detta är sant, kan ni förstås omöjligen övervinna dem. Ta reda på hur detta gäller för dig. När du väl är medveten om att du är känslomässigt bunden till vissa av dina brister, be att Gud kan hjälpa dig att inse varför det är så och vad som ligger bakom det. Be om att du kan få se detta förhållningssätt i ett sakligt ljus, så att du kan utveckla rätt slags skam kring den.

Undersök alla era brister och era känslomässiga reaktioner på dem i full ärlighet. När du går igenom din lista kommer du att se att det finns vissa brister som du verkligen inte tycker om och andra som du på något sätt omhuldar. Då, när du känner den bundenheten, fråga dig själv: ”Hur skulle jag reagera om en annan person skulle visa upp samma brist, antingen på samma sätt eller kanske på ett något annorlunda sätt?” Du är i själva verket ofta ganska irriterad när en annan människa visar upp samma brist som du är något stolt över hos dig själv. När du väl närmar dig bristen från denna synvinkel, förlorar du stoltheten du har i den. Så länge stoltheten emellertid kvarstår, kan du omöjligen övervinna bristen.

Jag låter er mycket gärna presentera någon brist för mig som ni väljer att analysera. Jag ska visa er hur var och en av dem är kopplad till högmod, egenvilja och rädsla. Jag visar er hur bristen kan analyseras, hur den leder till andra brister och vad som är kopplat till den – och på så sätt hjälper er till en bättre självförståelse. Jag visar er hur ni kan meditera över den och gå vidare, på just det här sättet, med det andliga arbetet på er väg. Jag visar er också hur varje brist, svaghet eller ofullkomlighet utgör ett direkt hinder för kärlek – och därmed för Gud. Jag kommer också att peka ut vad den underliggande goda kvaliteten är bakom varje brist, för det finns ingen brist som inte är en förvrängning av någonting gott och rent. Försök göra detta själva som en övning, tillämpa det på era brister, för ert andliga arbete är meningslöst om det är abstrakt och opersonligt. Där ni inte lyckas göra det, presentera era brister här.

Finns det nu några frågor i samband med detta ämne innan vi går över till era andra frågor?

FRÅGA: Du underströk detta att man bör öppna sig för en kvalificerad person. Skulle du kunna berätta mer om problemet hos en person som har en önskan om att öppna sig och att vara ödmjuk, men som gör detta urskillningslöst och det därför inte kommer ut något gott av det – bara skada och återverkningar?

SVAR: Ja, ni förstår förstås att detta är den motsatta ytterligheten och ni vet att alla ytterligheter är felaktiga. En sådan person har ett djupt behov som anden ropar efter. Det verkliga behovet är inte identifierat och därmed söks fel tillfredsställelse. Fallet du nämner är dock inte så extremt som ni tror. En människa öppnar sig ofta om många små saker och blottar även faktiska brister, för att hålla det verkliga problemet dolt.

FRÅGA: Men vad händer om den här personen maskerar de sanna bristerna och skapar en konstlad skuld att avslöja?

SVAR: Det händer. Det kommer inte att göra något gott att säga till en sådan person att välja att öppna sig för rätt människor, eftersom han eller hon aldrig kommer att veta vilka de rätta människorna är. Intuitionen saknas, liksom det sunda intellektuella omdömet. Ingen av dessa förmågor kan fungera väl så länge man rationaliserar och täcker över de verkliga orsakerna. En sådan person måste först fås att inse detta faktum. Detta kan givetvis endast göras mycket långsamt. Och det kan inte göras alls om inte viljan finns. Men önskan kan växa.

Var välsignade, alla ni. Var i Gud.

Redigerat av Judith och John Saly, 1996.

Översatt från engelskan av Magdalena Rosell, språkgranskat av Clifford Weinmann, 2024.

För mer information om hur du kan finna och delta i Pathwork-aktiviteter över hela världen, besök www.pathwork.org

Följande tillkännagivanden är avsedda som en vägledning kring användningen av namnet Pathwork® och detta föredragsmaterial.

Varumärke

Pathwork® är ett USA-registrerat varumärke som ägs av The International Pathwork Foundation (här kallad stiftelsen Pathwork) och inte får användas utan uttryckligt skriftligt tillstånd från denna stiftelse. Stiftelsen kan dock efter eget gottfinnande tillåta att andra organisationer eller personer, såsom exempelvis filialer och avdelningar, får använda varumärket Pathwork®.

Upphovsrätt

Upphovsrätten till Pathwork Guide materialet tillhör med ensamrätt stiftelsen Pathwork. Detta föredrag kan reproduceras i enlighet med stiftelsens varumärkes- och upphovsrättspolicy, men texten får inte ändras eller förkortas på något sätt. Inte heller får upphovsrättsmärket, varumärket eller eventuella andra tillkännagivanden tas bort. De som tar del av materialet får endast debiteras kostnaden för reproduktion och distribution.

Varje person eller organisation som använder stiftelsen Pathworks varumärke eller upphovsrättsskyddade material anses ha gått med på att följa stiftelsens varumärkes- och upphovsrättspolicy. Önskar du mer information om eller en kopia av denna policy, kontakta stiftelsen.

2024-04-21